

Кіровоградська область
Дніпропетровська область

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 8 грудня 1939 р.

Вівторок, 30 грудня 1986 року

№ 186 (3819).

Ціна 2 коп.

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

КОМСОМЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОЇ БРИГАДИ ПО СКЛАДАННЮ МАГНІТНИХ ПУСКАЧІВ В ОБОЛОНЦІ З КОМСОМЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНОГО СКЛАДАЛЬНОГО ЦЕХУ № 202 ОЛЕКСАНДРІЙСЬКОГО ЕЛЕКТРОМЕХАНІЧНОГО ЗАВОДУ (БРИГАДИР О. І. САЛАОНОВА, ГРУПКОМСОРГ О. МАМЧИЧ)

Включившись у всенародні соціалістичні змагання за виконання планових завдань XII п'ятирічки, підвищення технічного рівня і якості виробленої продукції, колектив бере на 1987 рік такі зобов'язання:

- працювати під девізом: «Творча праця, єдність слова і діла, ініціатива і відповідальність кожного члена бригади»;
- річний план по обсягу виробництва магнітних пускачів 1-ї величини в оболонці виконати до 28 грудня 1987 року;
- за рахунок впровадження НОП, зменшення ручних операцій збільшити продуктивність праці у 1,27 рази;
- забезпечити випуск продукції найвищої категорії якості;
- добитися зниження трудомісткості на 8000 нормо-годин;

- брати активну участь у громадському огляді економіки і бережливості, відпрацювати 2 дні на зеконномі матеріалах, зекономити монтажних проводів, припаю та етикеток на 55 тисяч карбованців;
- суворо дотримуватись правил техніки безпеки, працювати без порушень трудової дисципліни;
- підвищувати кваліфікацію робітників, навчаючи їх передовим методам праці;
- зкваліувати простої обладнання, добитися коефіцієнта змінності не нижче 1,2;
- впровадити не менше двох рацпропозицій, спрямованих на скорочення частки ручної праці.

КМК викликає на змагання бригаду майстра Г. М. Перенеліні.

СОЦІАЛІСТИЧНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ ОБГОВОРЕНІ І ПРИЙНЯТІ НА ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРАХ КОЛЕКТИВУ.

ЗБОРИ ПАРТІЙНО-ГОСПОДАРСЬКОГО АКТИВУ ОБЛАСТІ

Відбулися збори партійно-господарського активу області. На збори були запрошені перші секретарі міських, райкомів партії, відповідальні працівники обкому партії, облвиконкому, облпрофради і обкому ЛКСМУ, обласного Рад народних депутатів, голови РАПО, райоб'єднань агрохімії, окремі голови колгоспів і директори радгоспів, секретарі парторганізацій і голови агрономи господарств, керуючі відділками, бригадири тракторних і рілних бригад, вчені науково-виробничого об'єднання «Еліта», які займаються проблемами зернового господарства.

Збори партійно-господарського активу області обговорили питання «Про заходи по виконанню постанови ЦК КПРС «Про роботу партійних, радянських і господарських органів Української РСР по збільшенню виробництва і закупки зерна у світлі вимог XXVII з'їзду КПРС», Пленуму ЦК Компартії України від 8 грудня 1986 року і раніше прийнятих рішень з цього питання».

З доповіддю виступив перший секретар обкому Компартії України М. Г. Самілік.

В обговоренні доповіді взяли участь В. Г. Блідар — перший секретар Ульяновського райкому партії,

В. С. Андріяш — бригадир тракторної бригади колгоспу «Росія» Новоукраїнського району, Герой Соціалістичної Праці, В. І. Желіба — голова облвиконкому, О. П. Молчанов — голова колгоспу «Шлях до комунізму» Долинського району, Ю. Г. Целих — перший секретар Олександрійського райкому партії, В. М. Желтобрюх — генеральний директор виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка», М. П. Громокий — перший заступник голови облвиконкому, голова обласного агропромислового комітету, Л. А. Поліщук — керуюча відділком колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району, В. І. Ткачук — перший секретар Новоградків-

ського райкому партії, Л. Я. Шліфер — голова колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району, двічі Герой Соціалістичної Праці, Г. Є. Глухова — голова Добровеличківського райвиконкому, Г. Л. Кисенко — директор обласного науково-виробничого об'єднання «Еліта».

Із заключним словом виступив перший секретар обкому партії М. Г. Самілік.

В обговореному питанні збори партійно-господарського активу прийняли резолюцію.

В роботі зборів активу взяли участь інструктор відділу організаційно-партійної роботи ЦК Компартії України Г. Г. Пономаренко,

ПІДПИСАВСЯ Б СЕРЦЕМ

Я уважно дивився по телебаченню телепередачу «Пошуковий характер» про звітно-виборну комсомольську конференцію в Переславлі-Заліському, і думаю, чому тут (та й не тільки тут) на повному серйозі йде мова про те, що молодь не дуже охоче вступає в комсомол?

Пам'ятаю як мене приймали до Спільни. Було це майже перед війною, у травні 1941-го. У районном комсомолу нам треба було йти за 22 кілометри. І бачили б ви, як і мої друзі-ровесники Іван Ткачук, Марія Ілочан, Любов Прусова, Анастасія Балицька бігли у район.

У 1950 році я став комуністом, але з комсомолом — запевняю вас у цьому — душою залишився на все життя. І сьогодні йду на комсомольські збори, зустрічаюся зі своїми юними друзями і усією душою вболіваю за комсомол.

Днями з'явився у молодіжній пресі проект Ста-

туту ВЛКСМ (з пропонуваннями змінами). Я уважно слідував і за пропозиціями комсомольців, що висловлювались у пресі раніше, і тепер уважно прочитав проект цього документу. Усім серцем я, ветеран комсомолу, підписуюсь під рядками, яких раніше не було: «Перебування в комсомолі за заявою члена ВЛКСМ може бути продовжене рішенням лівинної комсомольської організації на строк до двох років». Я

вважаю, що це підносить престиж нашої молодіжної організації. Примітка підтверджує, що чимало серед радянської молоді тих, хто не хотів би розлучатися зі своєю комсомольською юністю у 28 років. Такий мій заповіт: візьміть її з собою на все життя. У душу, у серце, у помисли і діла.

О. КОРНИЦЬКИЙ,
ветеран партії і комсомолу.
Добровеличківський район.

ПЕРЕДНОВОРІЧНИЙ ФОТОРЕПОРТАЖ

Запитайте в дітей, яке свято найкраще. «Новий рік» — майже одностайно відповідаютимуть вам. «Бо Дід Мороз, бо Снігуронька, бо красуня-ялинка... Бо казка наяву. Адже малюки вірять, що Дід Мороз, котрий приходить до них у садочок, справжній-справжнісінький і поспішає він звіти, де вічна зима, спеціально, щоб потрапити до них. Тому такі й вимогливі до свого гриму актори музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького П. М. ОНИЩЕНКО та Є. К. ШУРПО. Адже вони «справжні» Діди Морози і прибули у наше місто, щоб відкривати новорічні ялинки. А прикрашати їх допомагають ось і ці Снігуроньки — комсомолки С. ЯКУБОВСЬКА і Т. РЖЕВСЬКА. Скільки іграшок побувало в їхніх руках! — заздрять малюки, що стоять біля прилавку. І справді, багато. Нині щодня по УТО продаються новорічних іграшок на 5 тисяч карбованців.

Новий рік прийде у кожен дім. Прикрасить свою ялинку і доярка колгоспу імені Шевченка Новгородківського району Р. ХВАСТА. Вона — одна з кращих молодих доярок області. З початку 1986 року вже наділа 4174 кілограми молока від кожної корови. Нехай і Новий 1987 рік принесе їй успіхи. Нехай він стане щасливим. Для всіх!

Фотомонтаж В. ГРИБА.

СЛОВО ПРО ДЕЛЕГАТА ОБЛАСНОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

Кілька

Було, як ото завжди буває: гамір, чийсь репліки, подивування по дошці столу (наше це може наддовго помістити)... І раптом — несподіване того разу: «Ліщенівський!».

Ок і попощервоніти тоді доведеться — ще й тепер незручно пригадувати... Це ж треба — перша і єдина, як виявилось потім, у житті «двійка»!.. Де було лізати від глузлих поглядів і шепоту на зразок: «Ну, дайш, «професоре»!..» (Звали його однокласники так цілком офіційно, навіть не поза очі). А як ніяково слухала Лариса Іванівна його недолугі виправдання...

А взагалі-то любив він робити уроки самостійно, без примусу. Звісно, тепер вже не шкільні, життєві. Але тепер пошукати таких щиро переконаних у своїй правоті наставників. Що ж, усе лено й так: ти вже сам, тебе вже вивели в самостійне життя.

— Шурко, агов!.. — це Володя Пустовіт повертає до дійсності. Тямущого так має напарника. Він один із старожилів, уже

чотирі роки так, лікоть у лікоть. Завжди виручить, коли що. Комітет скоро, треба зосередитися. Планових питань, як завжди, кілька, але ж, як не буває без емоцій в його улюбленому хокеї, так і в грі ліній, із людьми. Мабуть, і сьогодні гаряче буде. Нічого, аби діло було.

Хтось із друзів колись пробував було викликати на найвідвертішу підвартість — щоб щирося дивитися, чого він хоче, взагалі, до чого прагне. Тоді, пригадує, спитав: «А що, мрійником здаєшся?..» Той, не зніякчів, спробував відверто, по-дружньому одіграти. «Якось ти себе наче все це переіраєш, пробуєш, чи що...».

Це ж для всіх інших він просто різальник, та ще комсомол «інструменталіст». А в ж і ближчі приятелі, ще ті, зі старого подвір'я. З юності. Хто знав його. З ким співав у шкільному самодіяльному ансамблі. (Як усім їм не заграти того міського конкурсу політпісн! Не було, пригадує, у цих пі вишуканих плакатів, ні ефектних композицій, але як

забути ту особливу атмосферу підготовки!.. Складала пісню вся творча група їхньої середньої школи № 9, самі ж підібрали й музику. І — виступили. Попри нерви було потім головне — задоволення. А тепер от у за-

Штрихів

водському хорі — теж хто так не знає, може побачити на людях.

От буває так: сидиш і думаєш... про себе самого. Пригадується усе підряд, як у калейдоскопі: вечори, уроки, концерти, плавирки, збори, профілі, які несподівано надійшли. І в тебе піднявся настрій. Як і годиться, пригадується те найперше, де ти програв або втратив тобою ж визначений рівень у своїх же очах. От зі школою, скажімо, — що не спогад, то хоч щоденник сідай писати, щоб не забути.

У 1979-му прийшов на завод Олександр Ліщенівський? Е, ні, сам. Почав з учня. Для нього вчитель був сюрсар. Дійсно, просто був, а не став. На місці захотілося вже від-

Допомогло це по-іншому глянути на себе й у роботу. Може, ріст почався вже тоді? Зав. сектором обліку в бюро, заступник, а рік тому обрали й секретарем комсомольського бюро інструментального цеху.

Клопотів чимало — радощі і невдачі. Ухвалювали оше конкретні рубіжі на наступний рік. Назва зрозуміла, але коли дійшло до діла — стоп. Шість пунктів, а лише в одному — конкретне: «оформити кімнату психологічного розпантаження». Для цього в новому цеху їм вже виділено й місце, будуть і ма-

до портрета

теріали. Але ж... Розрахунок буде на актив і його самого активність.

Може, через рік щось доведеться переглянути. У роботі, оцінках. Судження. Дуже Ліщенівський хоче повірити, що до ідеалу все ближче. Що їх першину стане ще авторитетнішою. Що замість метода перекопання люди ітимуть назустріч самі і — охочіше, що зрештою, звання молодого комуніста возве-

чуття власної потрібності. І настав день, коли він вперше урочисто поламав «свій» перший зуб на різанні «кругляка».

Сім років він — робітник. Почесно, кажуть; тим паче, — що на одному місці. А більше? Для нього досвід — це великі й малі перемоги. І гіркі образи від іноді не зовсім правильних докорів. Ось уже кілька разів піднімав майстра. Поважає його, може, ще й тому, що той не посоромився відмовити, коли накопила якась капля перемін і попросився із ділянки. Про що сказала тоді його фраза: «А хто ж буде у мене план давати?».

де до повних вершин — пізнання й дії.

...А поки що комсомол іде на засідання комітету комсомолу. Буде одним із секретарів, які зведуть свої полеміки в єдиную мету — визначитись. Чи буде це єдине кардинальним — невідомо. Але, що для Олександра ці кроки — кроки до мети. І зведеного статті, зрештою, і самим ведучим. Чим не щіль?

І. КУЦЕНКО.

На знімку: секретар комсомольської організації інструментального цеху № 20 заготівельного виробничого підприємства ім. ХХХІ з'їзду КПРС Олександр Ліщенівський.

Фото С. ДУДНИКА, В. ГРИБА.

М. Кіровоград.

Головна мета — здоров'я

«Соціалістичне суспільство кривно зацікавлене в тому, щоб молоде покоління зросло фізично розвинутим, здоровим, життєрадісним, готовим до праці й захисту Вітчизни». Ці слова з «Основних напрямів реформи загальноосвітньої й професійної школи» стали головними у відвертій розмові, що йшла на обласних педагогічних читаннях з актуальних проблем фізичного та військово-патріотичного

виховання школярів. На лекції, організовані відділом народної освіти обласного виконкому, було запрошено усіх причетних до виконання комплексної програми фізичного виховання підрастаючого покоління Кіровоградщини — завідувач районів та міських, керівників методичних кабінетів, директорів опорних шкіл з фізичного та військово-патріотичного виховання, позашкільних

закладів, вчителів, тренерів дитячо-юнацьких спортивних шкіл.

З доповіддю виступив завідувач відділом народної освіти Кіровоградського обласного виконкому В. П. Хижняк.

В кабінеті політичної освіти та інформації обласного інституту удосконалення вчителів було організовано цікаву роботу по обміну досвідом, яку провели ведучі спеціалісти.

Земля байдужості не терпить

НИНІ без умілого використання землі, глибоких знань властивостей і можливостей ґрунтів і годі сподіватися на високі врожаї.

Про проблеми землекористування в Маловисківському районі нашому громадському кореспонденту розповідає ведучий інженер-землепорядник РАПО М. М. ГАЙДАРЕНКО.

КОР.: Минола Минолайовичу? Як відомо, нині в кожному колгоспі чи радгоспі є ґрунтова карта, до якої додається описання повної характеристик ґрунтів, а також — конкретних агротехнічних рекомендацій щодо поліпшення якості землі. Ці рекомендації, очевидно, повинні враховуватися при плануванні сільгоспробіт...

М. ГАЙДАРЕНКО: Безумовно. Кожен агроном повинен твердо засвоїти, що від дбайливого використання земель, енергійної боротьби з вітровою й водною ерозією ґрунтів у значній мірі залежить доля врожаю.

КОР.: Які види ерозії завдають ґрунтам в районі найбільшої шкоди?

М. ГАЙДАРЕНКО: Ерозія буває водна і вітрова. В нашому районі більш розвинута і шкодить головним чином водна ерозія. Вода, стікаючи схилами, може утворювати глибокі яри, в які шовесни обвалюються великі брили ґрунту, цілком придатного для вирощування на ньому різних видів сільгоспкультур. На схилах балок і ярів відбувається поступове змивання найродючішого аеричного шару. Змивають його маленькі струмочки води, талого снігу та дощів. В результаті ґрунти збіднюються на гумус та поживні елементи, втрачають свою родючість.

КОР.: Як же боротися з ерозією? Що можна людини протиставити цьому небажаному явищу?

М. ГАЙДАРЕНКО: Для боротьби з глибинною ерозією (це — коли вода підмиває яри, балки, тощо) наперед треба запобігти стіканню води в низини, для чого рекомендується садити поперечні лісові смуги довкола верхів'я ставків, ярів і на їхніх схилах. Або ж — на верхів'ї ярів спорудити земляні вали. Можна використовувати схили й під фруктові сади — подвійна користь.

Цілий комплекс заходів існує і для боротьби з поверхневою ерозією. Серед них — оранка схилів і сіяння культур у поперек схилу, вирощування неспасах культур тощо.

У нас в районі ведеться облік ерозійно небезпечних балок. На сьогодні вони майже всі засаджені двадцятиметровими смугами. Ці роботи в основному виконує Онківське лісництво. Щороку його працівники виконують відповідних заходів у середньому на десяти гектарах...

КОР.: Десять? Чи можна такі темпи вважати задовільними?

М. ГАЙДАРЕНКО: Справа в тому, що в лісництві сутужно з технікою: лише один спеціальний трактор. Тому й трапляються випадки, коли не встигають обробити землю з осені, а це, звісно, впливає потім на якість подальших робіт. Крім того, несвоєчасно проводиться догляд за насадженнями, не завжди склад дерева-чагарникових порід відповідає проекту лісомеліорації...

КОР.: Серед меліоративних заходів в боротьбі з ерозією важливо місце відведено поперечним лісорозведенням...

М. ГАЙДАРЕНКО: Дійсно, чимало шкоди підсилює сільгоспкультур завдає вітрової ерозії. Кращим видом боротьби з нею є поперечні лісонасадження.

Лісові смуги, посаджені на певній відстані одна від одної, зменшують силу вітру, а разом з тим — й інтенсивність здування верхнього родючого шару ґрунту. Лісосмуг в районі чимало, тому треба постійно доглядати їх, розчищати. Цією роботою займаються колгоспи і радгоспи, інколи сільським трудівникам допомагають жителі райцентру. В минулому році в районі розчищено понад 145 гектарів лісосмуг. На жаль, траплялися випадки, коли робились це, так би мовити, задля «галочки». Наприклад, в радгоспі цукрокомбінату одну з лісосмуг розчищали лише там, де вона наближається до шляху. В деяких господарствах, наваки, перестаралися — надто розрідили насадження.

КОР.: Буваючи в малих, віддалених селах, ми нерідко звертаємо увагу на покинута, зарослі бур'янами, садиби.

Ці землі можна було б використати по-хазяйськи. До того ж, такі «красивди» аж ніяк не прикрашають села...

М. ГАЙДАРЕНКО: Причин цього скоріше така: люди перебираються поблизу до центральної садиби колгоспу чи радгоспу, і земля, яка ще не так давно належала їм, автоматично переходить в колгоспний фонд. Однак не всі господарники прагнуть одразу ж задіяти її, використати розумно, по-хазяйськи.

Винні тут, втім, не лише господарства. Справа в тому, що після викорчування, тобто видалення насаджень, площі рекомендують обробити плантажним плугом, який став у нас музейною рідкістю. Тільки з цієї причини «гуляють» нині десятки гектарів, скажімо, в колгоспі імені Шевченка. На жаль, це господарство — не виняток.

Основним виконавцем робіт по розчищенню від насаджень колишніх населених пунктів, окремих покинутих садів є райсільгоспхімія. Так, нинішнього року нею розкорчовано близько семидесяти гектарів таких земель. І на наступний рік заплановані подібні роботи — на площі п'ятдесяти гектарів.

КОР.: Одним з резервів збільшення виробництва сільськогосподарської продукції є зрошення земель. Як використовуються такі площі в районі?

М. ГАЙДАРЕНКО: Сьогодні ми маємо понад дві тисячі гектарів зрошувальних земель. Кошти на будівництво зрошувальних систем затрачені чимало. Але в окремих господарствах ці системи використовуються далеко не на повну потужність. Такий приклад. В 1977 році в колгоспі «Прогрес» збудовано зрошувальну систему, яка повинна була б обслуговувати двісті гектарів. Але весь цей час система майже не працювала. Два роки тому районна газета порушувала це питання, однак ні в нині там...

Отже, коротко підсумуюмо: в роботі по бережливому використанню земель, підвищенню їхньої родючості дрібничка бути не може. Земля не прощає байдужості. А тим, хто по-справжньому, по-хазяйськи дбає за неї — платить сторицею.

Розмову вів В. ТІЛЬНОВ, Маловисківський район.

«ЯК ЗУСТРІТИ НОВИЙ РІК?»

З таким запитанням звернувся в газеті за 23 грудня до редакції й організаторів новорічних вечорів молодий лідер обласного центру Галина Ярош. Того ж дня на наш давній телефонний трюнк підняв перший секретар Кіровоградського міського комсомолу Микола Цигульський:

— Як зустріти Новий рік? — перепитав він. — Це свято сімейне — виходить, в родинному колі. — Але Галина недовго запитав: а нуди ж повинні підійти ми, молоді спеціалісти, хто прийав за направленням до несподіваного міста, хто не має ще тут близьких друзів?

Секретар задумався. Потім відказав: — Гаразд. Я проінформую редакцію до кінця дня. Ось яку інформацію отримав «Молодий комунар».

Палац культури імені Жовтня (виробничого об'єднання «Червона зірка») нині ремонтується, тому, зрозуміло, заходи ніяк не планувалися.

рументального ансамблю, розвагами. Квітти були розповсюджені на підприємствах міста.

У кафе «Юність» щовечора до кінця місяця організовуються молодіжні зустрічі. Квітти також уже розповсюджені.

Та нуди ж підійти тим, у кого на підприємствах, організаціях вечори не плануються? Здавалось, що так редакція й не зможе порадувати однодумців Галини Ярош. Але наразі в редакції пролунав ще один дзвінок:

— Запрошують майбутні авіатори. По 31 грудня включно будинок культури Кіровоградського авіаційного училища цивільної авіації проводить по три новорічних вечора щодня (у БК, автобусі залі навчального корпусу й спортівні). Початок — о 18.00. 31 грудня зустріч Нового року в будинку культури «Авіатор» починається о 22 годині. Запрошують усі бажаючі!

Й остання приємна новина: 31 грудня на площі імені С. М. Кірова о 19 го-

дині відкривається Новорічне свято. Відкриття новорічної ялинки, святковий фейерверк, виступи

професіональних і самодіяльних артистів — ось да-

леко не повний перелік новорічних видовищ, які

запропонує головна площа Кіровограда. А про-

б'ють Кремлівські куранти, сповістивши про початок 1987 року, і — розпоча-

ється новорічне святкове гуляння з музикою, танцями, іграми, змаганнями,

конкурсними, вікторинами. Тож поспішайте на свя-

то!

Щасливого вам Нового року!

Наш кор.

Газета виходить у вівторок,
четвер, суботу.

Друкарня імені І. М. Димитрова
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.
видавництва

«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обком
Компартії України